

Yakub

1 ¹ιακωβος θεου και κυριου ιησου
χριστου δουλος ταις δωδεκα φυλαις
ταις εν τη διασπορα χαιρειν ²πασαν χαραν
ηγησασθε αδελφοι μου οταν πειρασμοις
περιπεσητε ποικιλοις ³γινωσκοντες
οτι το δοκιμιον υμων της πιστεωσ
κατεργαζεται υπομονην ⁴η δε υπομονη
εργον τελειον εχετω ινα ητε τελειοι και
ολοκληροι εν μηδενι λειπομενοι ⁵ει δε
τις υμων λειπεται σοφιασ αιτειτω παρα
του διδοντος θεου πασιν απλωσ και μη
ονειδιζοντος και δοθησεται αυτω ⁶αιτειτω
δε εν πιστει μηδεν διακρινομενος ο γαρ
διακρινομενος εοικεν κλυδωνι θαλασσης
ανεμιζομενω και ριπιζομενω ⁷μη γαρ
οιεσθω ο ανθρωπος εκεινος οτι λημψεται
τι παρα του κυριου ⁸ανηρ διψυχος
ακαταστατος εν πασαις ταις οδοις αυτου
⁹καυχασθω δε ο αδελφος ο ταπεινος
εν τω υψει αυτου ¹⁰ο δε πλουσιος
εν τη ταπεινωσει αυτου οτι ως ανθος
χορτου παρελευσεται ¹¹ανετειλεν γαρ
ο ηλιος συν τω καυσωνι και εξηρανεν
τον χορτον και το ανθος αυτου εξεπεσεν

και η ευπρεπεια του προσωπου αυτου απωλετο ουτως και ο πλουσιος εν ταις πορειαις αυτου μαρανθησεται ¹² μακαριος ανηρ ος υπομενει πειρασμον οτι δοκιμος γενομενος λημψεται τον στεφανον της ζωης ον επηγγειλατο τοις αγαπωσιν αυτον ¹³ μηδεις πειραζομενος λεγετω οτι απο θεου πειραζομαι ο γαρ θεος απειραστος εστιν κακων πειραζει δε αυτος ουδενα ¹⁴ εκαστος δε πειραζεται υπο της ιδιας επιθυμιας εξελκομενος και δελεαζομενος ¹⁵ ειτα η επιθυμια συλλαβουσα τικτει αμαρτιαν η δε αμαρτια αποτελεσθαισα αποκυει θανατον ¹⁶ μη πλανασθε αδελφοι μου αγαπητοι ¹⁷ πασα δοσις αγαθη και παν δωρημα τελειον ανωθεν εστιν καταβαινον απο του πατρος των φωτων παρ ω ουκ ενι παραλλαγη η τροπης αποσκιασμα ¹⁸ βουληθεις απεκυησεν ημας λογω αληθειας εις το ειναι ημας απαρχην τινα των αυτου κτισματων ¹⁹ ιστε αδελφοι μου αγαπητοι εστω δε πας ανθρωπος ταχυς εις το ακουσαι βραδυσ εις το λαλησαι βραδυσ εις οργην ²⁰ οργη γαρ ανδρος δικαιοσυνην θεου ουκ εργαζεται ²¹ διο αποθεμενοι πασαν ρυπαριαν και περισσειαν κακιας εν πραυτητι δεξασθε τον εμφυτον λογον

τον δυναμενον σωσαι τας ψυχας υμων
22 γινεσθε δε ποιηται λογου και μη μονον
ακροαται παραλογιζομενοι εαυτους 23 οτι
ει τις ακροατης λογου εστιν και ου
ποιητης ουτος εοικεν ανδρι κατανοουντι
το προσωπον της γενεσεως αυτου εν
εσοπτρω 24 κατενοησεν γαρ εαυτον και
απεληλυθεν και ευθεως επελαθετο οποιος
ην 25 ο δε παρακυψας εις νομον τελειον
τον της ελευθεριας και παραμεινας
ουκ ακροατης επιλησμονης γενομενος
αλλα ποιητης εργου ουτος μακαριος εν
τη ποιησει αυτου εσται 26 ει τις δοκει
θρησκος ειναι μη χαλιναγωγων γλωσσαν
αυτου αλλα απατων καρδιαν αυτου
τουτου ματαιος η θρησκια 27 θρησκια
καθαρα και αμιαντος παρα θεω και πατρι
αυτη εστιν επισκεπτεσθαι ορφανους
και χηρας εν τη θλιψει αυτων ασπιλον
εαυτον τηρειν απο του κοσμου

2 1 αδελφοι μου μη εν
προσωπολημψιαις εχετε την πιστιν
του κυριου ημων ιησου χριστου της
δοξης 2 εαν γαρ εισελθη εις συναγωγην
υμων ανηρ χρυσοδακτυλιος εν εσθητι
λαμπρα εισελθη δε και πτωχος εν ρυπαρα
εσθητι 3 και επιβλεψητε επι τον φορουντα
την εσθητα την λαμπραν και ειπητε συ

καθου ωδε καλως και τω πτωχω ειπητε
συ στηθι εκει η καθου υπο το υποποδιον
μου ⁴ου διεκριθητε εν εαυτοις και
εγενεσθε κριται διαλογισμων πονηρων
⁵ακουσατε αδελφοι μου αγαπητοι ουχ ο
θεος εξελεξατο τους πτωχους τω κοσμω
πλουσιους εν πιστει και κληρονομους της
βασιλειας ης επηγγειλατο τοις αγαπωσιν
αυτον ⁶υμεις δε ητιμασατε τον πτωχον
ουχ οι πλουσιοι καταδυναστευουσιν υμας
και αυτοι ελκουσιν υμας εις κριτηρια
⁷ουκ αυτοι βλασφημουσιν το καλον
ονομα το επικληθεν εφ υμας ⁸ει μεντοι
νομον τελειτε βασιλικον κατα την γραφην
αγαπησεις τον πλησιον σου ως σεαυτον
καλως ποιειτε ⁹ει δε προσωπολημπειτε
αμαρτιαν εργαζεσθε ελεγχομενοι υπο
του νομου ως παραβαται ¹⁰οστις γαρ
ολον τον νομον τηρηση πταιση δε
εν ενι γεγονεν παντων ενοχος ¹¹ο
γαρ ειπων μη μοιχευσης ειπεν και μη
φονευσης ει δε ου μοιχευεις φονευεις
δε γεγονας παραβατης νομου ¹²ουτως
λαλειτε και ουτως ποιειτε ως δια νομου
ελευθεριας μελλοντες κρινεσθαι ¹³η γαρ
κρισις ανελεος τω μη ποιησαντι ελεος
κατακαυχεται ελεος κρισεως ¹⁴τι το
οφελος αδελφοι μου εαν πιστιν λεγη τις

εχειν εργα δε μη εχη μη δυναται η πιστις
σωσαι αυτον ¹⁵ εαν αδελφος η αδελφη
γυμνοι υπαρχωσιν και λειπομενοι της
εφημερου τροφης ¹⁶ ειπη δε τις αυτοις
εξ υμων υπαγετε εν ειρηνη θερμαινεσθε
και χορταζεσθε μη δωτε δε αυτοις τα
επιτηδεια του σωματος τι το οφελος
¹⁷ ουτως και η πιστις εαν μη εχη εργα
νεκρα εστιν καθ εαυτην ¹⁸ αλλ ερει τις
συ πιστιν εχεις καγω εργα εχω δειξον
μοι την πιστιν σου χωρις των εργαων
καγω σοι δειξω εκ των εργαων μου την
πιστιν ¹⁹ συ πιστευεις οτι εις εστιν ο θεος
καλως ποιεις και τα δαιμονια πιστευουσιν
και φρισσουσιν ²⁰ θελεις δε γνωναι ω
ανθρωπε κενε οτι η πιστις χωρις των
εργων αργη εστιν ²¹ αβρααμ ο πατηρ
ημων ουκ εξ εργαων εδικαιωθη ανενεγκας
ισαακ τον υιον αυτου επι το θυσιαστηριον
²² βλεπεις οτι η πιστις συνηργει τοις
εργοις αυτου και εκ των εργαων η πιστις
ετελειωθη ²³ και επληρωθη η γραφη η
λεγουσα επιστευσεν δε αβρααμ τω θεω
και ελογισθη αυτω εις δικαιοσυνην και
φιλος θεου εκληθη ²⁴ ορατε οτι εξ εργαων
δικαιουται ανθρωπος και ουκ εκ πιστεως
μονον ²⁵ ομοιως δε και ρααβ η πορνη
ουκ εξ εργαων εδικαιωθη υποδεξαμενη

τους αγγελους και ετερα οδω εκβαλουσα
²⁶ωσπερ γαρ το σωμα χωρις πνευματος
νεκρον εστιν ουτως και η πιστις χωρις
εργων νεκρα εστιν

3¹μη πολλοι διδασκαλοι γινεσθε
αδελφοι μου ειδοτες οτι μειζον
κριμα λημφομεθα ²πολλα γαρ πταιομεν
απαντες ει τις εν λογω ου πταιει ουτος
τελειος ανηρ δυνατος χαλιναγωγησαι και
ολον το σωμα ³ει δε των ιππων τους
χαλινους εις τα στοματα βαλλομεν εις
το πειθεσθαι αυτους ημιν και ολον το
σωμα αυτων μεταγομεν ⁴ιδου και τα
πλοια τηλικαυτα οντα και υπο ανεμων
σκληρων ελαυνομενα μεταγεται υπο
ελαχιστου πηδαλιου οπου η ορμη του
ευθυνοντος βουλεται ⁵ουτως και η
γλωσσα μικρον μελος εστιν και μεγαλα
αυχει ιδου ηλικον πυρ ηλικην υλην
αναπτει ⁶η γλωσσα πυρ ο κοσμος της
αδικιας η γλωσσα καθισταται εν τοις
μελεσιν ημων η σπιλουσα ολον το
σωμα και φλογιζουσα τον τροχον της
γενεσεως και φλογιζομενη υπο της
γεεννης ⁷πασα γαρ φυσις θηριων τε
και πετεινων ερπετων τε και εναλιων
δαμαζεται και δεδαμασται τη φυσει τη
ανθρωπινη ⁸την δε γλωσσαν ουδεις

δυναται ανθρωπων δαμασαι ακαταστατον
κακον μεστη ιου θανατηφορου ⁹ εν αυτη
ευλογουμεν τον κυριον και πατερα και
εν αυτη καταρωμεθα τους ανθρωπους
τους καθ ομοιωσιν θεου γεγονοτας
¹⁰ εκ του αυτου στοματος εξερχεται
ευλογια και καταρα ου χρη αδελφοι μου
ταυτα ουτως γινεσθαι ¹¹ μητι η πηγη εκ
της αυτης οπης βρχει το γλυκυ και το
πικρον ¹² μη δυναται αδελφοι μου συκη
ελαιας ποιησαι η αμπελος συκα ουτε
αλυκον γλυκυ ποιησαι υδωρ ¹³ τις σοφος
και επιστημων εν υμιν δειξατω εκ της
καλης αναστροφης τα εργα αυτου εν
πραυτητι σοφιας ¹⁴ ει δε ζηλον πικρον
εχετε και εριθειαν εν τη καρδια υμων
μη κατακαυχασθε της αληθειας και
ψευδεσθε ¹⁵ ουκ εστιν αυτη η σοφια
ανωθεν κατερχομενη αλλα επιγειος
ψυχικη δαιμονιωδης ¹⁶ οπου γαρ ζηλος
και εριθεια εκει ακαταστασια και παν
φauλον πραγμα ¹⁷ η δε ανωθεν σοφια
πρωτον μεν αγνη εστιν επειτα ειρηνικη
επιεικης ευπειθης μεστη ελεους και
καρπων αγαθων αδιακριτος ανυποκριτος
¹⁸ καρπος δε δικαιοσυνης εν ειρηνη
σπειρεται τοις ποιουσιν ειρηνην

4¹ ποθεν πολεμοι και ποθεν μαχαι εν υμιν ουκ εντευθεν εκ των ηδωνων υμων των στρατευομενων εν τοις μελεσιν υμων ² επιθυμειτε και ουκ εχετε φονευετε και ζηλουτε και ου δυνασθε επιτυχειν μαχεσθε και πολεμειτε ουκ εχετε δια το μη αιτεισθαι υμας ³ αιτειτε και ου λαμβανετε διοτι κακως αιτεισθε ινα εν ταις ηδοναις υμων δαπανησητε ⁴ μοιχαλιδες ουκ οιδατε οτι η φιλια του κοσμου εχθρα εστιν τω θεω ος εαν ουν βουληθη φιλος ειναι του κοσμου εχθρος του θεου καθισταται ⁵ η δοκειτε οτι κενως η γραφη λεγει προς φθονον επιποθει το πνευμα ο κατωκισεν εν ημιν ⁶ μειζονα δε διδωσιν χαριν διο λεγει ο θεος υπερηφανοις αντιτασεται ταπεινοις δε διδωσιν χαριν ⁷ υποταγητε ουν τω θεω αντιστητε δε τω διαβωλω και φευξεται αφ υμων ⁸ εγγισατε τω θεω και εγγιει υμιν καθαρισατε χειρας αμαρτωλοι και αγνισατε καρδιας διψυχοι ⁹ ταλαιπωρησατε και πενθησατε και κλαυσατε ο γελωσ υμων εις πενθος μετατραπητω και η χαρα εις κατηφειαν ¹⁰ ταπεινωθητε ενωπιον κυριου και υψωσει υμας ¹¹ μη καταλαλειτε αλληλων αδελφοι ο καταλαλων αδελφου η κρινων

τον αδελφον αυτου καταλαλει νομου και κρινει νομον ει δε νομον κρινεις ουκ ει ποιητης νομου αλλα κριτης ¹² εις εστιν ο νομοθετης και κριτης ο δυναμενος σωσαι και απολεσαι συ δε τις ει ο κρινων τον πλησιον ¹³ αγε νυν οι λεγοντες σημερον η αυριον πορευσομεθα εις τηνδε την πολιν και ποιησομεν εκει ενιαυτον και εμπορευσομεθα και κερδησομεν ¹⁴ οιτινες ουκ επιστασθε το της αυριον ποια γαρ η ζωη υμων ατις γαρ εστε η προς ολιγον φαινομενη επειτα και αφανιζομενη ¹⁵ αντι του λεγειν υμας εαν ο κυριος θεληση και ζησομεν και ποιησομεν τουτο η εκεινο ¹⁶ νυν δε καυχασθε εν ταις αλαζονιαις υμων πασα καυχησις τοιαυτη πονηρα εστιν ¹⁷ ειδοτι ουν καλον ποιειν και μη ποιουντι αμαρτια αυτω εστιν

5 ¹ αγε νυν οι πλουσιοι κλαυσατε ολολυζοντες επι ταις ταλαιπωριαις υμων ταις επερχομεναις ² ο πλουτος υμων σεσηπεν και τα ιματια υμων σητοβρωτα γεγονεν ³ ο χρυσος υμων και ο αργυρος κατιωται και ο ιος αυτων εις μαρτυριον υμιν εσται και φαγεται τας σαρκας υμων ως πυρ εθησαυρισατε εν εσχαταις ημεραις ⁴ ιδου ο μισθος των εργατων των αμησαντων τας χωρας υμων ο

αφυστερημενος αφ υμων κραζει και αι
βοαι των θερισαντων εις τα ωτα κυριου
σαβαωθ εισεληλυθαν ⁵ ετρυφησατε επι
της γης και εσπαταλησατε εθρεψατε
τας καρδιας υμων εν ημερα σφαγης
⁶ κατεδικασατε εφονευσατε τον δικαιον
ουκ αντιτασσεται υμιν ⁷ μακροθυμησατε
ουν αδελφοι εως της παρουσιας του
κυριου ιδου ο γεωργος εκδεχεται τον
τιμιον καρπον της γης μακροθυμων επ
αυτω εως λαβη προιμον και οψιμον
⁸ μακροθυμησατε και υμεις στηριξατε τας
καρδιας υμων οτι η παρουσια του κυριου
ηγγικεν ⁹ μη στεναζετε κατ αλληλων
αδελφοι ινα μη κριθητε ιδου ο κριτης
προ των θυρων εστηκεν ¹⁰ υποδειγμα
λαβετε αδελφοι της κακοπαθειας και
της μακροθυμιας τους προφητας οι
ελαλησαν εν τω ονοματι κυριου ¹¹ ιδου
μακαριζομεν τους υπομειναντας την
υπομονην ιωβ ηκουσατε και το τελος
κυριου ειδετε οτι πολυσπλαγχνος εστιν
ο κυριος και οικτιρμων ¹² προ παντων
δε αδελφοι μου μη ομνυετε μητε τον
ουρανον μητε την γην μητε αλλον
τινα ορκον ητω δε υμων το ναι ναι
και το ου ου ινα μη υπο κρισιν πεσητε
¹³ κακοπαθει τις εν υμιν προσευχεσθω

ευθυμει τις ψαλλετω ¹⁴ ασθενει τις εν υμιν προσκαλεσασθω τους πρεσβυτερους της εκκλησιας και προσευξασθωσαν επ αυτον αλειψαντες ελαιω εν τω ονοματι του κυριου ¹⁵ και η ευχη της πιστεως σωσει τον καμνοντα και εγερει αυτον ο κυριος καν αμαρτιας η πεποιηκως αφεθησεται αυτω ¹⁶ εξομολογεισθε ουν αλληλοις τας αμαρτιας και ευχεσθε υπερ αλληλων οπως ιαθητε πολυ ισχυει δεησις δικαιου ενεργουμενη ¹⁷ ηλειας ανθρωπος ην ομοιοπαθης ημιν και προσευχη προσηυξατο του μη βρεξαι και ουκ εβρεξεν επι της γης ενιαυτους τρεις και μηνας εξ ¹⁸ και παλιν προσηυξατο και ο ουρανος εδωκεν υετον και η γη εβλαστησεν τον καρπον αυτης ¹⁹ αδελφοι μου εαν τις εν υμιν πλανηθη απο της αληθειας και επιστρεψη τις αυτον ²⁰ γνωσκετω οτι ο επιστρεψας αμαρτωνον εκ πλανης οδου αυτου σωσει ψυχην αυτου εκ θανατου και καλυψει πληθος αμαρτιωνειδοτι ουν καλον ποιειν και μη ποιουντι αμαρτια αυτω εστιν